

звернутися до суду.

Суд першої інстанції зазначив, що факт прийняття Львівською міською радою ухвали від 21.12.2017 №2812 сам по собі не свідчить про негайну та неодмінну (невідворотну) реалізацію наміру відчужити об'єкт нерухомості.

Колегія суддів не може погодитись з таким висновком суду першої інстанції, виходячи з наступного.

Вирішуючи питання про вжиття заходів забезпечення позову, суд керується тим, що у випадку задоволення позову, судове рішення має бути реалізованим, позаяк це рішення є невід'ємною складовою права кожного на судовий захист і охоплює, зокрема, законодавчо визначений комплекс дій, спрямованих на захист і відновлення порушених прав, свобод, законних інтересів фізичних та юридичних осіб, суспільства, держави (п. 2 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду України від 13.12.2012 № 18-рп/2012).

Рішення суду безумовно має бути виконаним і що його невиконання загрожує сутності права на справедливий розгляд судом (п. 3 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду України від 25.04.2012 № 11-рп/2012).

Відповідно до усталеної практики Європейського Суду з прав людини (надалі – Суд) право на суд, захищене ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (надалі – Конвенція), було б ілюзорним, якби національна правова система Високої Договірної Сторони дозволяла, щоб остаточне, обов'язкове для виконання судове рішення залишалося невиконаним на шкоду будь-якій зі сторін (див. рішення у справі "Горнсбі проти Греції" (HorNesby v. Greece), від 19 березня 1997 року, п. 40, Reports of Judgments and Decisions 1997-II).

Із урахуванням цього, будь-яке можливе забезпечення позову, у випадку найменшої загрози його невиконання, є вправданим, якщо занижує поріг легітимного сподівання особи на захист свого порушеного права, і є законним, необхідним та збалансованим із правами усіх сторін спору.

Безпосереднє відношення позивача до даного приміщення підтверджується договором купівлі продажу державного майна при викупі організацією орендарів орендного підприємства роздрібної торгівлі №84 від 29.08.1995 року, відповідно до якого продавець зобов'язався передати покупцю цілісний майновий комплекс, який знаходиться за адресою м. Львів, вул. Лесі Українки, 11, Krakівська, 26. Відповідно до свідоцтва №13834468 про державну перереєстрацію, зазначено, що ТОВ «Українка» змінила місцезнаходження на м. Львів, вул. Л. Українки, 15.

Обставини викладені в заяві про забезпечення позову та докази надані в їх підтвердження вказують на наявність фактичних обставин, з якими пов'язується застосування заходів забезпечення позову. Дані обставини вбачаються з ухвали Львівської міської ради від 21.12.2017 №2812, якою вирішено приватизувати способом продажу на аукціоні нежитлові приміщення першого поверху та підвальну загальною площею 162,9 кв. м на вулиці Лесі Українки, 15.

Також, слід зазначити, що відповідно до посилання <https://prozorro.sale/auction/UA-PS-2018-09-01-000026-1>, аукціон, з продажу даного приміщення, відбудеться 26.09.2018 року.

Відтак, якщо предмет спору буде реалізовано на аукціоні, це очевидно буде загрозою невиконання рішення, у випадку задоволення позовних вимог.

Щодо заходів забезпечення вигляді накладення арешту на об'єкт нерухомого майна №634407146101 (нежитлове приміщення підвальну під індексом XI та першого поверху (індекси частин приміщення з 20-1 по 20-12), загальна площа (кв. м): 162,9, адреса: Львівська область, місто Львів, вулиця Лесі Українки, будинок 15); на нежитлові приміщення магазину (площею 150,8 кв. м), підвальну (площею 89,2 кв. м), які знаходяться в будинку №15 по вулиці Лесі Українки у місті Львові; то такі, на думку суду, є необґрунтованими та не підлягають до задоволення.

За таких обставин, враховуючи положення статті 275 та статті 277 ГПК України

